

ಕಾಲದಾಚೆಗೆ ತಂದು ನೀಲ್ಮಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಈ ಕಥನಗಳು ನಿರ್ಮಿತಗೊಂಡಿವೆ.

ಮೂಲಪುರಾಣಗಳು ಸದ್ಯದ
ಸಂಕಷಣಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ತುತಿಕೋಶದಲ್ಲಿ
ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ
ಅನಾವರಣೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳೇ
ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಹುದುಕುವ
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಬಿಯವರ ಕಾವ್ಯ
ರೂಪಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಕೇಬಿಯವರ ಕಾವ್ಯದ್ವಾರಕ್ಕೂ
ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದವರ ಮತ್ತು ಹೆಸರು
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಜನಾಂಗದವರ
ದನಿಯಾಗವ ಉಮೆದುವಾರಿಕೆ
ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವ
ಇರಾದೆಯಿದೆ. ‘ಮುಟ್ಟಿಭಾರದ
ಕಾಃಗೆ ಹೇಸರಕೊಡಿ’ ಎನ್ನವುದು
ಇವರ ಕಾವ್ಯದ ಮುಖ್ಯವಾದ ನೇಲಿ.
ಅದು ಅಗಲಾಚವಿಯಾಗದೆ ಈ
ನೇಲದ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳು ಮುಟ್ಟಿಭಾರದ
ಕೂಷಾಗಿದ್ದರೂ ನೇಲವ ಮುಟ್ಟಿ
ಗಿಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಇತರ ಜೀವ ಸಂಕುಲಗಳಿಗೆ
ಆಕ್ರಾಯ ನೀಡಿದವರ ಆಕ್ರಂದನವಾಗಿದೆ.
ಒಕ್ಕಾಲನ ಮೂಲಕ ಹೊಸಲ್ಲೋಕಸ್ವಾಸ್ಯಿಯ
ಮಾದರಿಯೊಂದು ತರೆಯಲ್ಲಿದ್ದತ್ತದೆ.
ಅದಕ್ಕೆ ಈ ನೇಲ ನಷ್ಟದು ಎಂಬ ಪಾರಂಪರಿಕ
ನಂಬಿಗೆಯಿದೆ. ತನ್ನ ನೇಲದಲ್ಲಿ ತಾನೇ
ಮುಟ್ಟಿಭಾರದವನಾದುದಕ್ಕೆ ಮಂಂಡಿಟ್ಟ
ಕಾರಣಗಳ ಪ್ರೋಳ್ಯಾತನವನ್ನು ಬಿಜ್ಞಿ
ಹರಡುತ್ತದೆ. ಮುಟ್ಟಿ ಎಂಬುದು ಈ
ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿರುವ
ಶೋವಕೆಯ ಆಯಾಮವನ್ನು ತನ್ನ
ಪರಂಪರೆಯ ಕಣ್ಣೆನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ
ಆಕ್ರೂಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಜೋತೆಗೆ,
ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿಯನ್ನು
ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.
ಗಲ್ಲಿಬಾನಿಯ ಅಂತಯದಲ್ಲಿ ಇದೇ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಶೈಫ್ಲತೆಯ ಕುರುಹು

‘ಬಕಾಲ’ ಹೇ.ಬಿ. ಸಿದ್ದಿಯ್ಯ ಬರೆದಿರುವ
ಈ ಕಾಲದ ಮಹತ್ವದ ಕವಿತೆ. ತಾನು
ಮುಟ್ಟಿಭಾರದವನಾದ ಬಳಿಕ, ಏನನ್ನು
ಮುಟ್ಟಿಬೇಕು? ಯಾವರದ್ದು ಲಗ್ಗಿ ಹಾಕಿದರೆ
ಸಿಕ್ಕಲಾರದವನು ಸಿಕ್ಕಿಯಾನು? ಎಂಬ
ಜೆಬ್ಬಾ ಸೆಯೆ ಧ್ವನಿ ‘ಬಕಾಲ’ ಕವಿತೆಯ
ಮುಖ್ಯ ತುಡಿತ. ಕಾಣಲಾರದ್ದನ್ನು ಕಂಡೆಂದರೆ
ಮೂಲಕ ಕೆಂಡೆನ್ನು ಕಾಣಲಾಗ್ದೆಲೊಂದಿಗೆ
ತಲಬನ್ನು ವಿಚ್ಛರಿಸ ನಮಕಾಲೀನ ಕವಿ ಹೇಗೆ
ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ‘ಬಕಾಲ’ ಒಂದು
ಶೈಫ್ಲಕಾರಿಕೆ. ಮುಟ್ಟಿಭಾರದ ಬಕಾಲನೊಂದಿಗೆ
ಕವನದ ನಾಯಕ ನಡೆಸುವ ನಿರಂತರ ಶೋಧ –
ಕೆಳಸ್ತರದ ಜೀವನ್ವೋಂದರ ಜೀವಂತ ಬೀಜಾಸ್ತೆಯ್ದೆ
ಬಡ್ಡಿಯ ಭಿತ್ತಿ. ಜೀವಸ್ತದ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವ
ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಮುಖಾಮುಖಿಗೆ ಯಾವುದು
ತಾನೇ ಅಡ್ಡಿ?

ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ‘ಅಲ್ಲಿ ಕುಂತರೆ’
ದೇವನೂರ ಮಹಾದೇವ ಅವರ ‘ಸುನುಂಬಾಲೆ’,
ಹೇ.ಬಿ. ಸಿದ್ದಿಯ್ಯನವರ ‘ಬಕಾಲ’ ದಲಿತ
ಸಂವೇದನೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಧಿತವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ
ಮಹತ್ವದ ಜೀಂತನ ಕೃತಿಗಳು. ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಸಂವೇದನೆ ಎಂದರೆ ಅದೊಂದು ಭಾವ
ನಿರ್ಭರತೆಯ ಹಳಹಳಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ.
ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಕೃತಿಗಳ ಮನಸಾಳಿಸುತ್ತವೆ.
ಅಕ್ರೋಶ, ಉದ್ದೇಶ, ಸಿಟ್ಟು-ಸೆಡುಪುಗಳನ್ನು
ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಹಂಚುಪುದರಿಂದ
ಎಂಥ ವ್ಯಾಪಕ ಅರ್ಥವಲಯಗಳನ್ನು
ಪರಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಕೃತಿಗಳ ಜೀವಂತ
ಪೂರಾವೆ. ದಲಿತ ಸಂವೇದನೆಯ ಎಲ್ಲ
ಗುಣಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ನೇಲದ ಸ್ತಳವನ್ನು, ಜೀವದ
ಗುಣವನ್ನು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾತತ್ಯವನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿದ
ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಸುವ ಇಂಥ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ
ಯಾವುದೇ ಭಾವೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶೈಫ್ಲತೆಯ
ನೀಜವಾದ ಕುರುಹುಗಳು.’

● ಕಿ.ರಂ. ನಾಗರಾಜ

2019,
ಜೂನ್

ದೇವರಾಜ